

Det skal bemærkes, at en selskabsskattesats på 50 pct. – udover bortfaldet af kulbrinteskatten på 21 mio. kr. i 2002 – samtidig ville nedsætte den kulbrinteskatt selskaberne skal betale i 2003 og senere indkomstår. Det skyldes, at selskabsskatten kan fradrages ved beregning af kulbrinteskatt. Selskabernes beregningsgrundlag for kulbrinteskatt ville derfor have været reduceret med knap 13 mia. kr. i forhold til i dag, hvis selskabsskattesatsen havde været 50 pct. i perioden 1997-2002. Skatteværdien heraf udgør ca. 9 mia. kr. i løbende priser.

Det skal desuden understreges, at en højere generel selskabsskattesats på 50 pct. formentlig ville have medført en flytning af investeringer og produktion i andre brancher til udlandet, ligesom nye investeringer ville være gået udenom Danmark. Disse forhold ville isoleret set i givet fald have medført et ikke ubetydeligt provenutab.

Spm. nr. S 3939

Til miljøministeren (15/7 03) af:

Morten Homann (SF):

»Vil ministeren i forlængelse af sin besvarelse af spørgsmålene nr. S 2872 og S 2873 redegøre for, i hvilket omfang der kan rejses krav om nedrivning af hele eller dele af etableret byggeri som følge af bevidste eller ubevidste ukorrektheder i VVM-redegørelser, herunder i disses visualiseringer?«

Svar (25/7 03)

Miljøministeren (Hans Christian Schmidt):

Jeg har forelagt spørgsmålet for Landsplanafdelingen, der har oplyst følgende:

»Ukorrektheder i VVM redegørelser, herunder en ukorrekt visualisering af et planforslag, kan påklages til Naturklagenævnet som et retligt spørgsmål, jf. planlovens § 58, stk. 1, nr. 4. Hvis der er tale om væsentlige fejl og mangler, kan nævnet træffe afgørelse om, at vedtagelsen af det pågældende planforslag er ugyldig.

Det fremgår af planlovens § 51, at tilsynsmyndigheden skal foranledige et ulovligt forhold lovliggjort. Lovliggørelsen kan ske enten fysisk (eksempelvis ved nedrivning af en ulovligt opført bygning eller ved ophør af en ulovlig an-

vendelse af en ejendom), eller retligt (ved efterfølgende meddelelse af dispensation, tilladelse eller tilvejebringelse af en nødvendig lokalplan eller regionplantillæg).

I tilsynsmyndighedens vurdering af, hvorvidt et ulovligt forhold skal fysisk eller retligt lovliggøres indgår bl.a. den pågældende ejers/-brugers/bygherres gode tro med hensyn til lovligheden af forholdet, samt hensynet til det samfundsmæssige værditab som følge af en evt. nedrivning af opførte bygninger eller lignende.«

Spm. nr. S 3940

Til miljøministeren (15/7 03) af:

Morten Homann (SF):

»Vil ministeren redegøre for, i hvilket omfang klager til Naturklagenævnet, jf. ministerens besvarelse af spørgsmål nr. S 2873, har opsættende virkning for byggeriet?«

Svar (25/7 03)

Miljøministeren (Hans Christian Schmidt):

Jeg har forelagt spørgsmålet for Landsplanafdelingen, der har oplyst følgende:

»Reglerne om klager til Naturklagenævnet fremgår af planlovens § 58-62. Rettidige klager om landzoneadministration og ekspropriation på baggrund af en lokalplan har opsættende virkning, medmindre Naturklagenævnet bestemmer andet. Rettidige klager om tilladelser i forbindelse med VVM pligtige anlæg, og retlige klager om andre forhold omfattet af planloven kan Naturklagenævnet tillægge opsættende virkning, jf. planlovens § 60, stk. 3.«

Spm. nr. S 4002

Til socialministeren (22/7 03) af:

Morten Homann (SF):

»Finder ministeren det i overensstemmelse med lovgivningens intentioner, hvis en udlejer trods mere end 20 tabte husleje- og ankenævnsager på under fire år, mere end ti tabte sager om påbudt vedligeholdelse, samt gentagne overtrædelser af bygge Lovgivingen ikke efter de gæl-